

Formanden: Man kan ikke nu debattere Andragender.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Samtlige de Ændringsforslag, der ere stilledes her under Marineministeriets Budget, ere jo tiltraadte af Udvalget. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om det Underændringsforslag, som allerede har været omtalt af det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) med flere. Jeg skal ganske afholde mig fra at diskutere med det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds om, hvorvidt jeg i min Administration, navnlig hvor det gælder Understøttelser og Lønninger til Smaafolk, skulde have vist Smaalighed eller ej. Jeg overlader dette ganske til Offentlighedens Dom, uden at jeg behøver at diskutere derom med det ærede Medlem. Ej heller behøver jeg at diskutere med det ærede Medlem om, hvorvidt jeg kender smaa Hjem eller ej; det behøver jeg ikke. Men jeg skal holde mig alene til Sagen.

Det her foreliggende Tilfælde er det, at den 28. Maj i afvigte Aar havde Redningsbaaden deroppe paa vedkommende Sted en Øvelse. Ved den Lejlighed kændrede Baaden, og den omtalte Mand, Christen Bak Madsen, kom ind under Baaden og blev slaaet. Han kom saa under Lægebehandling og led i lang Tid af Gigt i højre Arm og i det ene Knæ. Men det er ikke saadan, at han blev Invalid paa den Maade, at han fik Lemmer knuste eller slaaede i Stykker. Han har for saa vidt sin Førlighed, som han fuldt ud kan bevæge sig; men han lider af denne Gigt. Nu er Forholdet det, at da han er kommen til Skade i Redningsvæsenets Tjeneste, skal han have udbetalt Understøttelse efter Invalideloven. Den Praksis, som har været gældende, før jeg blev Minister, har været den, at man ikke udbetalte Understøttelsen til Redningsmænd fuldt ud efter Invalideloven, men kun 2 Parter deraf. Jeg har nu sørget for, at vi stillede dem fuldt ud som Invalidere. Jeg forespurgte da hos Invalidbestyrelsen, hvilken Grad man kunde sætte denne Invaliditet til. Jeg fik derpaa det Svar, at der tilkom ham den højeste Understøttelse, som han kunde faa efter den Lov, hvorefter han skulde have Understøttelse.

Nu kan jeg selvfølgelig ikke handle imod Loven. Jeg har ingen Ret til at gaa ud over Loven ved at foreslaa en højere Understøttelse for Manden, end Loven fastsætter. Men det har selvfølgelig Lov-

givningsmagten. Den kan gaa videre. Nu er det min Mening, at hvis man mener, at Folk, som have tjent ved Redningsvæsenet og der komme til Skade, skulde have større Understøttelse end den, Loven hjemler, saa bør man vedtage en Ændring, enten i selve Invalideloven eller ogsaa ved at give en særlig Lov for Redningsvæsenet, men ikke ved en tilfældig Lejlighed give en Mand noget mere eller mindre og saaledes indføre Vilkaarlighed. Men da jeg erkendte, at vedkommende Mand, Christen Bak Madsen, dels var fattig og dels var i en noget nedtrykt Sindsstemning over den Omstændighed, at han paa Grund af dette Uheld og den Gigt, han led af, og som formentlig var en Følge af Uheldet, var kommen ud af Redningsvæsenets Tjeneste, mente jeg, at der var god Grund til, da han havde været en dygtig Mand, at give ham en Understøttelse een Gang for alle. Men det kommer jo ikke selve Invalideloven ved, og derfor var det, jeg foreslog at give ham en Understøttelse af 500 Kr. een Gang for alle. Hans Sindstilstand var, som sagt, meget nedtrykt. Han har siden da været under Lægebehandling, og Doktoren siger derom: „Fisker Chr. Bak Madsen, 58 Aar, Klitmøller, kom til Skade 28. Maj 1907, idet han under en Prøvetur med Redningsbaaden, hvorved denne kændrede, kom under Baaden, hvorfra han først lang Tid senere stærkt forslaaet og forkommen, i nærmest bevidstløs Tilstand reddedes frem. Han har siden da været under Lægebehandling af undertegnede, idet han dels har lidt meget af rheumatiske Smerter i højre Arm, Kroppen og venstre Knæ, og dels er hans Humør og Energi gaaet fuldstændig tabt“ — det var nu straks efter Ulykkestilfældet, denne Attest blev udstedt — „og han er til Tider meget deprimeret; hertil bidrager yderligere, at han sidder i meget smaa Kaar“ — han er nemlig en ældre Mand, men har giftet sig med en ung Kone, og Følgen er, at de have 5 smaa Børn; det yngste laa i Vuggen; da Redningsbestyreren var der for at se paa Forholdene. Han har ikke kunnet gaa paa Havet siden Ulykkestilfældet. Redningsbestyreren gør saa Indstilling til „Kronprins Frederiks Fond“ om ogsaa at yde Manden en Understøttelse. Derfra faar han da nu en Understøttelse af 150 Kr. Desuden faar han fra Redningsvæsenets Understøttelseskasse 50 Kr., saaledes at han nu har en aarlig Understøttelse af 425 Kr. Han er jo ikke Invalid i den Forstand, at han har mistet noget af sine Lemmers Brug. Han kan saaledes meget godt passe